

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. I. Negatur Angelis naturalis cognitio futurorum contingentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

ARTICULUS V.

Utrum Angeli naturaliter & certò cognoscant futura contingentia?

SUMMARIUM.

1. Status questionis.
2. Auctoritas Script. & PP. soli DEO tribuit naturalem cognitionem futurorum contingentium.
3. Ratio probat Angelis non competere naturalem cognitionem futurorum contingentium.
4. Disparitas inter aeternitatem DEI, & avum Angelicum.
5. Angelus habet species omnium futurorum representativas in actu primo.
6. Species intelligibiles anime Christi erant perfectiores Angelicis quoad multitudinem cognitorum.
7. Quam præsertim Angelus naturaliter cognoscat?
8. An demones possint futurum prædicere?

S. I.

Nogatur Angelis naturalis cognitio futurorum contingentium.

Loquitur titulus §. primò de naturali cognitione, non supernaturali: neque enim dubium est, per supernaturalem revelationem Angelum in futurorum contingentium notitiam venire posse. Secundò. De cognitione futurorum non necessarium, nam & illa videt in causis, quas comprehendit; sed contingentium, quæ videlicet vel continentur in causa libera & indifferenti, vel certè à concursu causæ contingentis & liberæ dependent, veluti eventus fortuiti & casuales. Tertio. De cognitione certa, non conjecturali; cum enim intellectus humani acumen futura contingentia in causarum indifferentiâ propensione per probabiles conjecturas venari & ominari possit: id longe sagacius poterit Angelici intellectus perspicacia.

CONCLUSIO. Angelus naturaliter futura contingentia certò præscire non potest. Ita S. D. hic a. 3. & constat primò ex S. Scriptura, ubi prædictio futurorum habetur pro Characterè Divinitatis, veluti Isaia 41. annuntiate, quæ ventura sunt in futurum, & sciemus, quia Dii estis vni.

Secundò. Communi in hanc sententiam consensu PP. è quibus Chrylost. hom. 18. in Joann. prædictio futurorum immortalis DEI dantur: quæ est. Iud. l. d. Summo bon. c. 10. futura Angeli nisi revelatione Divinâ cognoscere non possunt.

Probatur tertio ratione. Vel Angelus futura contingentia cognosceret in suis causis, vel in seipsis: neutro modo: ergo nullo. Non in suis causis, quia istæ, cum sint indifferentes & indeterminatæ non possunt fundare certam & determinatam cognitionem eventus. Non in seipsis, quia in se ipsis nondum sunt.

Confirmatur. Ideo DEUS futura contingentia certò videt, quia vel videt in causis à se prædeterminatis, ut docent Thomistæ; vel quia omnia sunt ipsi præsentia in mensura suæ aeternitatis, etiam ad futuram rerum durationem.

R. P. Mezger. Theol. Schol. Tom. I.

nem virtualiter se extendente; ut iidem Thomistæ cum quibusdam RR. & dictum in Tract. de DEO. Vel quia DEUS ex sua illimitatione est determinatus ad cognoscendam omnem veritatem; ad quam pertinet objectiva & determinata veritas alterutrius ex duobus contradictoriis, veluti placet RR. sed nullum ex his Angelis convenire potest; ergo solus DEUS habet scientiam de futuris contingentibus.

S. II.

Solvuntur objectiones.

Objicies primò. DEUS cognoscit futura contingentia in mensura suæ aeternitatis, eò quòd ista sit superior mensura respectu futurorum contingentium: ergo etiam Angelus cognoscit futura contingentia in mensura sui avi, eò quòd etiam hæc duratio sit superior, quàm mensura futurorum contingentium.

Respondeo distinguendo antecedens. Eò quòd aeternitas sit superior propter infinitatem immutabilis simultatis, concedo, alià quolibet ratione, nego (de quo in Tract. de aetern. DEI) antecedens & consequentiam; nam Angelorum avum tantum est superius dignitate, non etiam infinitate.

Objicies secundò. Illa omnia cognoscit Angelus, quorum habet species: sed habet species futurorum contingentium: ergo. Minor est certa. Quia habet species rerum cognoscibilibus ab initio creationis infusus. Major inde constat, quia nullum apparet impedimentum, cur Angelus non cognoscat objecta, ad quorum cognitionem expedita habet principia.

Respondeo distinguendo majorem. Illa cognoscit Angelus, quorum habet species representativas in actu secundo, concedo, in actu primo, nego. Sed habet species futurorum contingentium in actu primo, representativas, concedo, in actu secundo, nego minorem & consequentiam.

Si quæras, cur non etiam sint representativæ in actu secundo? Respondeo deesse actualem eorum existentiam, quæ per modum necessaria conditionis ex parte objecti requiritur. Et ratio est: quia Angelus cognoscit singularia, in quantum sunt partes universi; sed non nisi per actualem existentiam sunt partes universi: ergo tantum cognoscit singularia, cum actu existunt. Item species Angelicæ sunt ordinatæ, ut objecta intuitive, & secundum exercitium suæ existentie representent: sed hoc non obtinetur, nisi posita illorum existentia. Audi S. D. hic ad 3. *Ea, quæ sunt præsentia, habent naturam per quam assimilantur speciebus, quæ sunt in mente Angeli, & sic per eas cognosci possunt; sed quæ futura sunt, nondum habent naturam, per quam illi assimilantur; unde per eas cognosci non possunt.*

Objicies tertio. Species Angelicæ sunt perfectiores, quàm sint illæ species, quas habet anima Christi:

M m

Christi: